YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

14 päivänä marraskuuta 2002 *

Asiassa C-454/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja K. Fitch, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Magrill, avustajanaan barrister M. Hoskins, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan kunkin ajanjaksoon 1985—1988 sisältyvän vuoden ja vuoden 1990 osalta, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan, 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta jäsenvaltioiden alusten harjoittamaa kalastustoimintaa koskevien tiettyjen valvontatoimenpiteiden käyttöönottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2057/82 (EYVL L 220, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan, seuraavan ajanjakson osalta tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 (EYVL L 207, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan, asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohdan tai asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole

— antanut erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnettyjen kiintiöiden käyttämisestä

— suorittanut asian kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa

— keskeyttänyt tiettyjen kalalajien kalastusta väliaikaisesti niiden kiintiöiden tultua täyteen

— toteuttanut (ainoastaan vuoden 1988 osalta) riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi

— ryhtynyt rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann ja S. von Bahr,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 5.3.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.11.1999 ja jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan kunkin ajanjaksoon 1985—1988 sisältyvän vuoden ja vuoden 1990 osalta, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan, 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta jäsenvaltioiden alusten harjoittamaa kalastustoimintaa koskevien tiettyjen valvontatoimenpiteiden käyttöönottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2057/82 (EYVL L 220, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan, seuraavan ajanjakson osalta tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 (EYVL L 207, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan, asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohdan tai asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole

— antanut erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnettyjen kiintiöiden käyttämisestä

— suorittanut asian kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa

— keskeyttänyt tiettyjen kalalajien kalastusta väliaikaisesti niiden kiintiöiden tultua täyteen

— toteuttanut (ainoastaan vuoden 1988 osalta) riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi

— ryhtynyt rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Asetuksen N:o 170/83, joka on kumottu 1.1.1993 lähtien yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1), 1 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan kyseisen asetuksen tarkoituksena on "kalavarojen suojaaminen, meren biologisten varojen säilyttäminen ja niiden tasapainoinen hyödyntäminen kestävällä perustalla sekä taloudellisesti ja sosiaalisesti tarkoituksenmukaisella tavalla".

3 Asetuksen N:o 170/83 2 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 3 artiklan mukaan kyseisen järjestelmän yhteydessä toteutettuihin toimenpiteisiin voivat kuulua pyyntiponnistuksen rajoitukset ja erityisesti "suurimman sallitun saaliin" (jäljempänä TAC) rajoittaminen. Silloin, kun TACit katsotaan tarpeellisiksi, ne vahvistetaan vuosittain joulukuun lopussa neuvoston asetuksella komission

ehdotuksesta. Näissä asetuksissa vahvistetaan seuraavan kalenterivuoden osalta TAC koko yhteisölle ja kullekin jäsenvaltiolle myönnetty kiintiö. TACit ja kiintiöt määritellään kalakannoittain eli lajeittain tietylle alueelle.

4 Asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot antavat asiaan sovellettavien yhteisön säännösten mukaisesti niille myönnettyjen kiintiöiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — —."

5 Asetuksessa N:o 2057/82 säädetään jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä rekisteröityjen kalastusalusten suorittaman pyynnin osalta kalastusmahdollisuuksien rajoitusten noudattamisen valvonnan säännöistä. Kyseisessä asetuksessa on säännöksiä jäsenvaltioiden viranomaisten suorittamasta kalastusalusten tarkastuksesta, alusten toimien valvonnasta merellä ja satamissa ja näiden tarkastusten tulosten ilmoittamisesta komissiolle.

6 Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jokainen jäsenvaltio valvoo alueensa satamissa ja sen suvereenisuuden tai toimivallan piiriin kuuluvilla merialueilla kalastusaluksia, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla tai jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa, kaiken säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevan voimassaolevan lainsäädännön noudattamiseksi.

2. Jos 1 kohdan nojalla suoritetun valvonnan perusteella jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, ettei jäsenvaltion lipun alla purjehtiva tai jäsenvaltiossa rekisteröity kalastusalus noudata säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä, niiden on aloitettava rikos- tai hallinto-oikeudellinen menettely kyseisen aluksen päällikköä vastaan."

7 Asetuksen N:o 2057/82 muuttamisesta 20.12.1985 annetulla ja 1.1.1986 voimaan tulleella neuvoston asetuksella N:o 3723/85 laajennettiin jäsenvaltioiden velvollisuutta aloittaa asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohdan mukainen säilyttämis- ja valvontatoimenpiteiden laiminlyöntiä koskeva rikosoikeudellinen tai hallinnollinen menettely siten, että niille asetettiin nimenomainen velvollisuus aloittaa menettely paitsi aluksen päällikköä myös "muuta vastuullista henkilöä" vastaan.

8 Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa on muutettu uudelleen 18.12.1986 annetulla neuvoston asetuksella N:o 4027/86 (EYVL L 376, s. 4). Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa, sellaisina kuin ne näin muutettuina tulivat voimaan 1.1.1987, säädetään seuraavaa:

"1. Kaiken säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevan voimassa olevan lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi jokaisen jäsenvaltion on valvottava alueellaan ja sen suvereenisuuden tai tuomiovallan piiriin kuuluvilla merialueilla kalastuksen ja siihen liittyvän toiminnan harjoittamista. Sen on tarkastettava kalastusalukset sekä kaikki toiminta, jonka tarkastaminen mahdollistaisi tämän asetuksen täytäntöönpanon tarkastamisen, erityisesti kalan aluksesta purkamisen, myyntiin ja varastointiin liittyvän toiminnan sekä aluksesta purkamisen ja myynnin rekisteröinnin osalta.

2. Jos 1 kohdan nojalla suoritetun valvonnan tai tarkastuksen perusteella jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että voimassa olevaa säilytys- ja valvontatoimenpiteitä koskevaa lainsäädäntöä ei ole noudatettu, heidän on nostettava rikos- tai hallinto-oikeudellinen syyte kyseisen aluksen päällikköä tai muuta vastuullista henkilöä vastaan."

9 Asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai sen alueella rekisteröityjen kalastusalusten pyytämät kiintiön piiriin kuuluvan kalakannan tai kalakantaryhmän kaikki saaliit on sisällytettävä tämän valtion kyseiseen kalakantaan tai kalakantaryhmiin soveltamaan kiintiöön aluksen purkamispaikasta riippumatta.

2. Jokaisen jäsenvaltion on vahvistettava päivämäärä, johon mennessä sen oman lipun alla purjehtivien tai sen alueella rekisteröityneiden kalastusalusten pyytämien kiintiön piiriin kuuluvan kalakannan tai kalakantaryhmän saaliiden katsotaan täyttäneen niihin tämän kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavan kiintiön. Jäsenvaltion on väliaikaisesti kiellettävä kyseisestä päivästä lähtien mainittujen alusten harjoittama tämän kalakannan tai kalakantaryhmän kalojen pyynti kuten myös niiden säilyttäminen aluksessa, jälleenlaivaus ja aluksesta purkaminen, mikäli pyynti on suoritettu kyseisen päivän jälkeen, ja sen on vahvistettava päivämäärä, johon asti jälleenlaivaus ja aluksesta purkaminen tai viimeisten saaliita koskevien ilmoitusten jättäminen on mahdollista. Tästä toimenpiteestä on ilmoitettava välittömästi komissiolle, joka antaa siitä tiedon muille jäsenvaltioille."

10 Asetus N:o 2057/82 on 1.8.1987 lähtien korvattu asetuksella N:o 2241/87, jolla on selkeyden vuoksi konsolidoitu asetus N:o 2057/82 niiden huomattavien muutosten takia, joita on tapahtunut asetuksessa tarkoitetun kalastustoiminnan

tarkastuksessa ja valvonnassa. Asetukseen N:o 2241/87, joka on puolestaan 1.1.1994 lähtien kumottu yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2847/93 (EYVL L 261, s. 1), sisältyivät erityisesti 1 ja 11 artikla, joiden sanamuoto on sama kuin asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 4027/86, 1 ja 10 artiklassa.

11 Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on valvottava sitä, että jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten suorittama TAC:n tai kiintiön piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien jokainen aluksesta purkaminen rekisteröidään — —.

— —

2. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ennen jokaisen kuukauden 15 päivää edellisen kuukauden aikana TAC:n tai kiintiöiden piiriin kuuluvan jokaisen kalakannan tai kalakantaryhmien aluksista puretut määrät sekä toimitettava sille tiedoksi kaikki 7 ja 8 artiklan perusteella saadut tiedot.

Komissiolle toimitettavissa ilmoituksissa on mainittava pyyntipaikka siten kuin 5 ja 6 artiklassa määritellään sekä kyseisten kalastusalusten kansallisuus.

Sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä yksityiskohtaisempia tietoja tai annettava niitä useammin kuin kyseisessä asetuksessa vaaditaan, mikäli TAC:n tai kiintiöiden piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien saaliit lähestyvät TAC:n tai kiintiöiden rajaa.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille tiedon tämän artiklan perusteella vastaanottamistaan ilmoituksista 10 päivän kuluessa näiden ilmoitusten vastaanottopäivästä.

4. Jokaisen jäsenvaltion on säilytettävä tai jätettävä säilytettäväksi sen toimivaltaisille viranomaisille 5 ja 6 artiklan sekä näiden artiklojen yksityiskohtaisten erityissääntöjen mukaisesti jätetyt asiakirjat siten, että näihin asiakirjoihin, jotka ovat 2 kohdassa tarkoitettujen komissiolle toimitettujen ilmoitusten perustana, on mahdollista palata kolmen vuoden ajan sitä vuotta, jonka kuluessa kyseiset aluksesta purkamiset on suoritettu, seuraavan vuoden alusta laskien."

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

12 Komissio on osoittanut Yhdistyneelle kuningaskunnalle EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla viralliset huomautukset 2.10.1986, 13.5.1987 ja 26.3.1991 tiettyjen kalakantojen liikakalastuksesta vuonna 1985, 28.9.1987 ja 26.3.1991 tiettyjen kalakantojen liikakalastuksesta vuonna 1986, 10.4.1989 ja 26.3.1991 tiettyjen kalakantojen liikakalastuksesta vuonna 1987, 28.5.1991 tiettyjen kalakantojen liikakalastuksesta vuonna 1988 ja 18.2.1990 tiettyjen kalakantojen liikakalastuksesta vuonna 1990.

13 Näissä huomautuksissa komissio arvostelee Yhdistynyttä kuningaskuntaa siitä, että tästä jäsenvaltiosta olevien kalastajien saaliit ovat kyseessä olevien vuosien aikana ylittäneet sille myönnetyt määrät, ja erityisesti siitä, että vastoin voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä mainittu jäsenvaltio ei ole toteuttanut liikakalastuksen välttämiseksi tarvittavia toimenpiteitä tai on toteuttanut ne liian myöhään. Mainituissa huomautuksissa pyydettiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

14 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus vastasi kyseisiin virallisiin huomautuksiin 9.12.1986, 11.6.1987 ja 16.5.1991 vuoden 1985 liikakalastuksen osalta, 10.11.1987 ja 16.5.1991 vuoden 1986 liikakalastuksen osalta, 28.6.1989 ja 16.5.1991 vuoden 1987 liikakalastuksen osalta, 22.7.1991 vuoden 1988 liikakalastuksen osalta ja 19.4.1993 vuoden 1990 liikakalastuksen osalta.

15 Vastineissaan mainittu hallitus esitti kyseisten liikakalastustapausten selitykseksi useita syitä, kuten ennalta arvaamattomat ja odottamattomat saaliiden purkamiset aluksista, huonot sääolosuhteet ja myöhästyneet ilmoitukset, jotka koskivat saaliiden purkamista Espanjassa Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtivista tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyistä kalastusaluksista, joiden todellisen omistajan kotipaikka on kuitenkin Espanjassa ja jotka toimivat Espanjan satamista käsin (jäljempänä Espanjasta käsin toimivat alukset).

16 Koska komissio on katsonut, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät olleet toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä komission arvostelun kohteena olleiden liikakalastusta koskevien ongelmien ratkaisemiseksi, se on lähettänyt kyseisille viranomaisille neljä perusteltua lausuntoa, jotka oli päivätty 21.11.1988 vuonna 1985, 9.2.1989 vuonna 1986, 1.10.1992 vuosina 1985, 1986 ja 1987 sekä 17.4.1996 vuosina 1988 ja 1990 tehdyiksi väitettyjen rikkomisten osalta.

17 Komissio on näissä perustelluissa lausunnoissa korostanut, ettei mikään niistä perusteluista, joihin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on vedonnut vastauksena komission virallisiin huomautuksiin, voi vapauttaa kyseistä jäsenvaltiota sen vastuusta, joka koskee liikakalastusta kyseessä olevien ajanjaksojen aikana.

18 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset vastasivat perusteltuihin lausuntoihin 8.2.1989, 17.4.1989 ja 5.2.1993 päivätyillä kirjeillä vuosia 1985—1987 koskevien väitteiden osalta ja 13.6.1996 päivätyllä kirjeellä vuosia 1988 ja 1990 koskevien väitteiden osalta. Niiden mukaan vuosina 1985—1987 aiheutuneet ongelmat johtuivat Espanjasta käsin toimivien aluksien toiminnasta ja parannuksia on tehty kyseisten alusten valvonta- ja tarkkailujärjestelmään, kuten käy ilmi siitä, että vuonna 1991 ei niiden osalta havaittu lainkaan liikakalastusta. Yhdistynyt kuningaskunta väittää näin ollen, että se on toteuttanut tarpeelliset toimenpiteet myöhemmän liikakalastuksen välttämiseksi. Lisäksi vuoteen 1990 liittyvä liikakalastus, joka tapahtui ennen asian kannalta merkityksellisten kiintiöiden täyttymistä toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, aiheutui sen mukaan aluksista purkamisen äkillisestä ja odottamattomasta lisääntymisestä.

19 Komissio on päättänyt nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen, koska se on katsonut, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole kyseessä olevien viiden vuoden aikana noudattanut sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisia velvoitteitaan.

Kanne

20 Kannekirjelmässään komissio esittää taulukkomuodossa kalakannat, joiden osalta on 27 tapauksessa kalastettu liikaa, tai alueilla, joita varten Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei ole lainkaan kiintiötä. Jokaisessa taulukossa mainitaan riidanalaiset kalakannat, kyseiselle valtiolle myönnetty kiintiö — tai sen puuttuminen — ja liikakalastuksen määrä kunakin kyseessä olevana vuonna.

21 Tältä osin komissio on vuosien 1985—1988 ja vuoden 1990 osalta esittänyt seuraavat viisi väitettä Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan:

— kiintiöiden käyttöä koskevien erityisten yksityiskohtaisten sääntöjen puuttuminen asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan vastaisesti

— valvontatoimenpiteiden puuttuminen asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 kohdan vastaisesti 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan vastaisesti tätä seuraavan ajanjakson osalta

— kalastuksen kieltäminen myöhässä asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan vastaisesti 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan vastaisesti tätä seuraavan ajanjakson osalta

— riittävien toimenpiteiden puuttuminen (ainoastaan vuonna 1988) makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan vastaisesti

— rikosoikeudellisten tai hallinnollisten seuraamusten puuttuminen asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin sitä kulloinkin sovellettiin 1.8.1987 päättyneen ajanjakson aikana, vastaisesti ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan vastaisesti tätä seuraavan ajanjakson osalta.

22 Ensimmäistä ja toista väitettä on tarkasteltava yhdessä.

Kiintiöiden käyttöä koskevien tarkoituksenmukaisten yksityiskohtaisten sääntöjen ja valvontatoimenpiteiden puuttuminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

23 Komission mukaan Yhdistynyt kuningaskunta ei ole valvonut, että kalastajat ilmoittavat kaikki saaliinsa toimivaltaisille viranomaisille. Se ei ole myöskään ottanut käyttöön kaikkien kerättyjen tietojen nopeaa analyysijärjestelmää, jonka avulla voitaisiin ajoissa kieltää väliaikaisesti kalastus kiintiön ylittymisen välttämiseksi, varmistanut, että kalastajat tosiasiassa lopettavat kalastamisen ja kalojen purkamisen aluksista kiellon voimaantulosta lähtien, eikä valvonut, että Espanjasta käsin toimivat alukset poikkeavat säännöllisesti välisatamaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa tarkastuksen suorittamista varten.

24 Tältä osin komissio korostaa, että kanteessa kuvatut 27 tapausta, jotka koskevat liikakalastusta tai kalastusta alueilla, joilla Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei ole lainkaan kiintiötä, osoittavat systemaattiset puutteet, joista kyseisen jäsenvaltion käyttöön ottama yleinen järjestelmä kärsii, eikä niitä voida mitenkään pitää yksittäisinä tapauksina perustaltaan toimivassa järjestelmässä.

25 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä havaintoa, jonka mukaan jokaisen viiden riidanalaisen vuoden aikana harjoitettiin merkittävää liikakalastusta, ja se hyväksyy kahta poikkeusta lukuun ottamatta luvut, jotka komissio on maininnut kanteessaan. Kyseinen hallitus sitä vastoin kiistää, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset olisivat jättäneet varmistamatta komission esittämien säännösten noudattamisen ja että kalastuskiintiöiden noudattamatta jättäminen olisi näin ollen seuraus yhteisön lainsäädännön mukaisten täsmällisten velvoitteiden laiminlyönnistä.

26 Kyseisen hallituksen mukaan komissio ei ole täyttänyt velvoitettaan, jonka mukaan sen tehtävänä on esittää näyttöä yleisistä väitteistä, jotka ovat väitetyn jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönnin perusteena. Erityisesti komissio on sen mukaan perustanut kanteensa rajattuun määrään todettuja liikakalastustapauksia. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan komissio ei kuitenkaan voi vedota olettamukseen yhteisön oikeuden mukaisten jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönnin toteen näyttämiseksi. Lisäksi komission olisi pitänyt erityisesti ilmaista Yhdistyneelle kuningaskunnalle, että sen pitää ryhtyä tiettyihin toimenpiteisiin, jos komissio aikoi niiden toteuttamatta jättämisen perusteella nostaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 Aluksi on huomattava, että EY 226 artiklan nojalla komissio voi aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn joka kerta, kun se katsoo, että joku jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä jonkin sille kuuluvan yhteisön oikeuteen perustuvan velvoitteen, ilman että tällöin olisi tehtävä eroa jäsenyysvelvoitteiden rikkomisen laadun tai vakavuuden perusteella, koska tällainen menettely perustuu siihen, että jäsenvaltion todetaan objektiivisesti tarkastellen jättäneen noudattamatta perustamissopimuksen tai johdetun oikeuden säädöksen tai päätöksen mukaisia velvoitteitaan (ks. asia 301/81, komissio v. Belgia, tuomio 1.3.1983, Kok. 1983, s. 467, Kok. Ep. VII, s. 37, 8 kohta; asia C-209/88, komissio v. Italia, tuomio 27.11.1990, Kok. 1990, s. I-4313, 13 kohta; asia C-71/97, komissio v. Espanja, tuomio 1.10.1998, Kok. 1998, s. I-5991, 14 kohta; ja asia C-333/99, komissio v. Ranska, tuomio 1.2.2001, Kok. 2001, s. I-1025, 32 ja 33 kohta).

28 On muistettava, että asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on annettava "asiaan sovellettavien yhteisön säännösten mukaisesti niille myönnettyjen kiintiöiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt". Tässä yhteydessä säädetään 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla N:o 3723/85 ja N:o 4027/86, 1 artiklan 1 kohdassa ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltioille velvollisuus toteuttaa tarkas-

tustoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa kaiken yhteisön kalatalousvarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän yhteydessä annetun lainsäädännön noudattaminen. Kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen oli näin ollen välttämätöntä mainitun järjestelmän toiminnan takaamiseksi ja erityisesti jäsenvaltioille myönnettyjen kiintiöiden noudattamiseksi.

29 Käsiteltävässä asiassa komissio esittää kanteensa tueksi yksityiskohtaisia tosiseikkoja, jotka koskevat kalakantoja lajeittain ja kyseessä olevia alueita sekä myönnettyjä kiintiöitä ja todettuja liiallisen tai luvattoman kalastuksen tonnimääriä. Kyseisten tosiseikkojen perusteella voidaan osoittaa kuusi liikakalastustapausta yhteismäärältään 1 217 tonnia ja kolme luvattoman kalastuksen tapausta yhteismäärältään 140 tonnia vuonna 1985, neljä liikakalastustapausta yhteismäärältään 752 tonnia ja yksi luvattoman kalastuksen tapaus määrältään yksi tonni vuonna 1986, kaksi liikakalastustapausta yhteismäärältään 2 606 tonnia ja kuusi luvattoman kalastuksen tapausta yhteismäärältään 274,1 tonnia vuonna 1987, yksi makrilleja koskeva liikakalastustapaus määrältään 23 620 tonnia vuonna 1988 ja neljä liikakalastustapausta yhteismäärältään 389 tonnia vuonna 1990.

30 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä komission havaintoa, jonka mukaan jokaisen viiden kyseessä olevan vuoden aikana harjoitettiin merkittävää liikakalastusta, ja se hyväksyy kahta poikkeusta lukuun ottamatta luvut, jotka komissio on maininnut kanteessaan.

31 Näiden lukujen suuruudesta ja niiden kuvaamasta tilanteen jatkuvuudesta ilmenee, että liikakalastustapaukset olivat ainoastaan voineet olla seuraus toisaalta kalastuskiintiöiden käyttämistä koskevien asianmukaisten yksityiskohtaisten sääntöjen puuttumisesta ja toisaalta kyseisen jäsenvaltion valvontavelvollisuuksien laiminlyönnistä (ks. em. asia komissio v. Ranska, tuomion 35 kohta).

32 Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan perusteluita, joissa väitetään komission nojautuneen pelkkään olettamukseen ja rajalliseen määrään liikakalastustapauksia, ei voida hyväksyä.

33 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole minään vuosista 1985—1988 eikä vuonna 1990 noudattanut asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan, 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3723/85 ja asetuksella N:o 4027/86, 1 artiklan 1 kohdan ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnetyn kiintiön käyttämisestä ja koska se ei ole suorittanut asian kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa.

Kalastuksen keskeyttäminen myöhässä

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

34 Komissio korostaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 2057/82 10 artiklassa ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklassa asetetaan kyseessä olevalle jäsenvaltiolle velvollisuus ryhtyä ajoissa kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen sen lipun alla purjehtivien tai sen alueelle rekisteröityjen alusten suorittaman liikakalastuksen. Käytännön vaikeuksiin, jotka estävät viranomaisia ennustamasta kiintiöiden välitöntä täyttymistä, ei voida vedota kyseisen velvollisuuden noudattamatta jättämisen perustelemiseksi. Lisäksi sellaisiin kalakantoihin, joiden kiintiöt olivat täyttyneet, liittyvien kieltojen voimaantulopäivään mennessä pyydettyjen määrien osoittaminen täyttää kyseisen laiminlyönnin osoittamista koskevan velvollisuuden. Komission mukaan ainoastaan kyseinen päivä on ratkaiseva tässä tapauksessa.

35 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä, että komission kuvaamissa viidessä tapauksessa kyseiset kiintiöt oli ylitetty hetkellä, jolloin kieltomääräykset tulivat voimaan. Se korostaa tältä osin kuitenkin, että kalastuksen kieltämättä jättäminen ajoissa kiintiön ylityksen ehkäisemiseksi voi olla laiminlyönti ainoastaan, jos kyseisen kiintiön täyttyminen oli ennustettavissa. Komissio ei ole

ottanut huomioon useita seikkoja, kuten alusten Espanjassa tapahtunutta purkamista ja muissa jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisissa maissa purettujen saaliiden määrien vaihtelua, joihin kyseinen hallitus oli vedonnut oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana ja jotka osoittavat, että kyseisten kiintiöiden täyttyminen oli vaikeasti ennustettavissa. Lisäksi komissio ei ole esittänyt mitään lukuja kalastuksen keskeyttämistä myöhässä vuosien 1985—1987 aikana koskevan väitteensä tueksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

36 On ensinnäkin todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus ryhtyä pakottaviin toimenpiteisiin kaiken kalastustoiminnan kieltämiseksi väliaikaisesti jo ennen kiintiöiden täyttymistä. Näistä säännöksistä seuraa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus ryhtyä ajoissa kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin kyseessä olevien kiintiöiden ylittymisen ehkäisemiseksi, jotta ne voivat varmistaa niille kalavarojen säilyttämistä varten myönnettyjen kiintiöiden noudattamisen (ks. asia C-62/89, komissio v. Ranska, tuomio 20.3.1990, Kok. 1990, s. I-925, 17 kohta; asia C-52/95, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.1995, Kok. 1995, s. I-4443, 29 ja 30 kohta ja yhdistetyt asiat C-418/00 ja C-419/00, komissio v. Ranska, tuomio 25.4.2002, Kok. 2002, s. I-3969, 58 kohta).

37 Tältä osin riittää sen toteaminen, että toisaalta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä, että komission kuvaamissa viidessä tapauksessa kyseiset kiintiöt oli ylitetty hetkellä, jolloin kieltomääräykset tulivat voimaan. Toisaalta kyseinen hallitus ei muiden liikakalastustapausten osalta kiistä, etteivät kansalliset viranomaiset olleet ryhtyneet mihinkään kieltotoimenpiteisiin ennen kiintiöiden ylittymistä.

38 Toiseksi jäsenvaltio ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voi vedota käytännön vaikeuksiin perustellakseen kalastuksen kieltämistä koskevien asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamatta jättämistä. Sen velvollisuutena on päinvastoin voittaa nämä vaikeudet toteuttamalla tällaiset toimenpiteet (ks. em. asia komissio v. Ranska, tuomio 1.2.2001, 44 kohta).

39 Tästä seuraa, että käytännön vaikeuksia, kuten alusten Espanjassa tapahtunutta purkamista ja muissa jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisissa maissa purettujen saaliiden määrien vaihtelua, joihin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on vedonnut, ei voida ottaa huomioon.

40 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole minään vuosista 1985—1988 eikä vuonna 1990 noudattanut 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kieltänyt väliaikaisesti tiettyjen kalalajien kalastusta niiden kiintiöiden tultua täyteen.

Riittävien toimenpiteiden puuttuminen makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi vuonna 1988

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

41 Komissio toteaa, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklassa velvoitetaan jokainen jäsenvaltio paitsi rekisteröimään sellaisista aluksista puretut saaliit, jotka purjehtivat kyseisen valtion lipun alla tai jotka on rekisteröity sen alueella, ja ilmoittamaan niistä komissiolle ennen jokaisen kuukauden 15. päivää, myös

varmistamaan, että rekisteröinti ja ilmoitus vastaavat aluksista purkamisten todellisuutta ja että kalastusalueet, joilla pyynti on tapahtunut, on ilmoitettu oikein. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät kuitenkaan toteuttaneet riittäviä toimenpiteitä vuoden 1988 makrillisaaliiden virheellisten rekisteröintien ehkäisemiseksi tai niiden ajoissa korjaamisen mahdollistamiseksi.

42 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus korostaa, ettei komissio ole näyttänyt toteen, että kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten suorittamaa pyyntiä koskeviin ilmoituksiin sisältyisi virheellisiä tietoja pyynnin tapahtumispaikasta. Komissio on nojautunut arvioon liikaa pyydettyjen määrien tason määrittämiseksi. Lisäksi asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 2 kohdassa on jäsenvaltiolle asetettu olennaiseksi velvollisuudeksi ainoastaan ilmoittaa komissiolle merkitykselliset tiedot aluspäiväkirjaan merkittyjen tietojen ja purkamisilmoitusten perusteella, ja Yhdistynyt kuningaskunta on noudattanut tätä velvollisuutta täsmällisesti.

43 Väite, jonka mukaan Yhdistynyt kuningaskunta on laiminlyönyt velvollisuutensa korjata alun perin ilmoitetut tiedot, on täysin vailla perusteita, kun otetaan huomioon, että mahdollisesti uudelleen kohdennettavien saaliiden määriä koskevien täsmällisten lukujen määrittäminen on ollut mahdotonta jopa perusteellisessa tarkastuksessa, jonka kansalliset viranomaiset ja komissio ovat suorittaneet.

44 Komission mukaan saaliiden ilmoitusjärjestelmän pääasiallisena tarkoituksena on antaa komissiolle ja jäsenvaltioille täsmällinen käsitys kalastuksen kokonaiskehityksestä, jotta tarpeelliset toimenpiteet kiintiöiden ylittymisen ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa. Jäsenvaltioilla on näin ollen velvollisuus toimittaa mahdollisimman luotettavat tilastot ottaen huomioon tapaukset, joissa ilmoitus puuttuu tai on virheellinen taikka joissa ilmoitukseen liittyy muita ongelmia, joista ne mahdollisesti ovat tietoisia.

45 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus korostaa vastauskirjelmässään, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 4 kohdan väitettyä rikkomista koskevat kanneperusteet on esitetty ensimmäistä kertaa kantajan vastauskirjelmässä ja että ne on näin ollen jätettävä tutkimatta yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan nojalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 On ensinnäkin todettava, että TACeihin ja kalastuskiintiöihin liittyvän yhteisön järjestelmän moitteeton toiminta riippuu olennaisesti aluksista purkamista koskevien tarkastusten tehokkuudesta ja jäsenvaltioiden keräämien tietojen luotettavuudesta, joka on välttämätön edellytys myös komission valvontatehtävien päätökseen saattamisen takaamiseksi.

47 Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan toisaalta valvottava, että kaikki TACien tai kiintiön piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien aluksista purkamiset rekisteröidään, ja toisaalta ilmoitettava nämä tiedot komissiolle.

48 Kyseisiä säännöksiä ei siis voida tulkita niin, että niissä ainoastaan velvoitettaisiin lähettämään määräajassa ne tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat keränneet. Jäsenvaltioiden on päinvastoin pidettävä huolta siitä, että ilmoitetut tiedot ovat oikeita.

49 Yhdistyneen kuningaskunnan perusteluja, jotka koostuvat väitteistä, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 2 kohdassa säädetään jäsenvaltioille ainoastaan

velvollisuus ilmoittaa aluspäiväkirjoissa olevat tiedot ilman niiden oikeellisuuden tarkistamista, että komissio on nojautunut ainoastaan arvioihin ja että uudelleen kohdennettavia määriä koskevien oikeiden lukujen saaminen on ollut mahdotonta, ei näin ollen voida hyväksyä.

50 Toiseksi on korostettava, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ja komission suorittamista tarkastuksista käy ilmi, että Yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 1988 ilmoittamasta makrillien kokonaismäärästä yli 32 000 tonnia ei ollut rekisteröity oikein aluspäiväkirjoihin tai purkamisilmoituksiin. Lisäksi Yhdistynyt kuningaskunta on itsekin myöntänyt, että toisaalta kalastuspaikkojen osalta rekisteröidyt tiedot olivat ainakin osittain virheellisiä ja että toisaalta kansallisten viranomaisten tarkastustoimien aikana saatujen ja sittemmin komissiolle ilmoitettujen makrillien kalastuspaikkoja vuonna 1988 koskevien tietojen ja aluspäiväkirjoihin tehtyjen merkintöjen välillä oli useita ristiriitaisuuksia.

51 Komission kanteessaan esittämät seikat ovat näin ollen sellaisia, että ne osoittavat, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole vuoden 1988 osalta toiminut niin, että kansalliset viranomaiset olisivat rekisteröineet kaikki makrillimäärät säännönmukaisesti.

52 Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 4 kohdan mukaisten ilmoitusten pohjana olevien asiakirjojen säilyttämistä koskevan velvollisuuden laiminlyöntiä koskevan kanneperusteen osalta riittää — ilman, että olisi tarpeen tutkia, onko kysymyksessä uusi peruste — sen toteaminen, ettei komissio ole missään tapauksessa esittänyt mitään sellaista seikkaa, joka osoittaisi, että mainitun säännöksen mukaisen erityisen velvollisuuden laiminlyönti on todellisuudessa tapahtunut.

53 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut (ainoastaan vuoden 1988 osalta) riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi.

Rikosoikeudellisten tai hallinnollisten seuraamusten puuttuminen

54 Komissio korostaa, että asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksilla N:o 3723/85 ja N:o 4027/86, 1 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioilla oli velvollisuus ryhtyä rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimiin kaikkia niitä henkilöitä vastaan, jotka ovat rikkoneet säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä. Käytännön vaikeuksilla tai sillä, että kyseessä olevasta liikakalastuksesta vastuussa olevat alukset toimivat lähes pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan aluevesien ulkopuolella, ei voida perustella tällaisten seuraamusten puuttumista.

55 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus korostaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan komission on näyttääkseen toteen, että edellä mainittuja säännöksiä on rikottu, esitettävä erityistä ja konkreettista näyttöä, joka osoittaa, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat järjestelmällisesti jättäneet ryhtymättä toimenpiteisiin aluksen kapteenia tai muuta kyseessä olevista rikkomisista vastuussa olevaa henkilöä vastaan huolimatta rikosoikeudellisen tai hallinnollisen menettelyn aloittamiseksi riittävistä todisteista.

56 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa väitteestä, joka koskee tarkoituksenmukaisten rikosoikeudellisten tai hallinnollisten toimenpiteiden toteuttamatta jättämistä Espanjasta käsin toimivien alusten vastuussa olevia henkilöitä vastaan, että Espanjan viranomaiset eivät ole pystyneet toimittamaan sen monta kertaa pyytämiä tietoja, jotka koskevat mainittujen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan rekisteröityjen alusten suorittamia mahdollisia sääntöjenvastaisia purkamisia.

57 Komissio vastaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan esittämiä väitteitä ei voida ottaa huomioon, koska kansalliset viranomaiset olivat tässä tapauksessa järjestelmällisesti jättäneet soveltamatta rikosoikeudellisia ja hallinnollisia seuraamuksia, sillä mihinkään toimiin ei ollut ryhdytty ketään vastuussa olevaa henkilöä vastaan, vaikka säännöksiä oli rikottu viiden vuoden aikana.

58 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus esittää vastauskirjelmässään täsmennyksiä tietyistä menettelyistä, joita kansalliset viranomaiset olivat aloittaneet sellaisia henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa lainvastaisesta toiminnasta, jota oli harjoitettu alueilla, joilla kyseisellä jäsenvaltiolla ei ollut lainkaan kiintiötä, tai jota oli harjoitettu tietyn lajin kalastuksen keskeyttämisen jälkeen. Kyseinen hallitus perustelee näiden tietojen toimittamatta jättämistä komissiolle oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä sillä viiveellä, jolla komissio on aloittanut oikeudenkäyntimenettelyn ja joka on tehnyt vaadittujen tietojen keräämisestä vaikeampaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

59 On ensinnäkin todettava, että kalavarojen säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomistapauksissa jäsenvaltion toimivaltai-

silla viranomaisilla on tämän tuomion 6—10 kohdassa esitettyjen sääntöjen mukaan velvollisuus aloittaa rikosoikeudelliset tai hallinnolliset toimet kyseessä olevien alusten päälliköitä vastaan tai 1.1.1986 lähtien näiden alusten päälliköitä tai muuta vastuussa olevaa henkilöä vastaan.

60 Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset nimittäin jättävät järjestelmällisesti asettamatta syytteeseen tällaisista rikkomisista vastuussa olevat henkilöt, sekä kalavarojen säilyminen ja hoito että yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan yhdenmukainen soveltaminen vaarantuvat (em. asia komissio v. Ranska, tuomio 7.12.1995, 35 kohta).

61 Tästä seuraa, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi komission kyseessä olevien vuosien aikana pyynnin kieltämiselle vahvistamista päivämääristä lähtien pitänyt käynnistää rikosoikeudelliset tai hallinnolliset toimet niitä henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa kalastustoiminnan jatkamisesta kiellosta huolimatta.

62 Käsiteltävässä asiassa riittää sen toteaminen, että on ilmeistä, vaikka otettaisiin huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan vastauskirjelmänsä liitteessä esittämät tiedot, että kyseinen jäsenvaltio ei ole pystynyt toimittamaan komissiolle mitään tietoja, jotka liittyisivät mahdollisiin rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin seuraamuksiin, vaikka kyseessä olevien vuosien aikana oli havaittu merkittävä määrä lainvastaisia kalastustapauksia. Yhdistyneen kuningaskunnan esittämää väitettä, jonka mukaan komission on esitettävä erityistä näyttöä, ei näin ollen voida hyväksyä (ks. asia komissio v. Ranska, tuomio 7.12.1995, 36 kohta).

63 Mitä tulee väitteeseen, joka liittyy käytännön vaikeuksiin, jotka aiheutuvat siitä, että useimmat liikakalastuksesta syytetyt Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtivat alukset eivät ole toimineet kyseisen jäsenvaltion aluevesillä, on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön oikeuteen perustuvia velvoitteita ja määräaikoja (ks. asia C-52/91, komissio v. Alankomaat, tuomio 8.6.1993, Kok. 1993, s. I-3069, 36 kohta ja em. asia komissio v. Ranska, tuomio 25.4.2002, 59 kohta). Kyseistä väitettä ei siis voida hyväksyä.

64 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3723/85 ja asetuksella N:o 4027/86, 1 artiklan 2 kohdan ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ryhtynyt rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan.

Oikeudenkäyntikulut

65 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut minkään ajanjaksoon 1985—1988 sisältyvän vuoden eikä vuoden 1990 osalta kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan, 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta jäsenvaltioiden alusten harjoittamaa kalastustoimintaa koskevien tiettyjen valvontatoimenpiteiden käyttöönottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2057/82 1 artiklan 1 kohdan, seuraavan ajanjakson osalta tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan sekä 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdan, 1.8.1987 päättyneen ajanjakson osalta asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1985 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3723/85 ja 18.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 4027/86, 1 artiklan 2 kohdan ja tätä seuraavan ajanjakson osalta asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole

— antanut erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnettyjen kiintiöiden käyttämisestä ja suorittanut asian kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa

— kieltänyt tiettyjen kalalajien kalastusta väliaikaisesti niiden kiintiöiden tultua täyteen

— toteuttanut (ainoastaan vuoden 1988 osalta) riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi

— ryhtynyt rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Wathelet Timmermans La Pergola

Jann von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä marraskuuta 2002.

R. Grass M. Wathelet

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja